

NIYET-IHLAS VE MEZİYETLERİ

İbni Ömer radiyallahü anh'ten rivâyet edilir:

Peygamber aleyhisselâm şöyle buyurdu:

Üç kişi yolda giderken yağmura tutulup, dağın bir mağarasına sığındılar. Arkasından da sığındıkları mağaranın önüne dağın üzerinden bir kaya düşüverdi ve mağarayı kapattı. Bunun üzerine birbiriyle şöyle konuştular:

Allah için işlediğiniz bir iş varsa, hatırlayın ve onu vesile ederek Allah'a duâ edin, belki sizi bu belâdan kurtarır.

Aralarından biri:

- Ey Rabbim! Benim pek yaşlı annem - babam vardı ve bir de küçücük çocuklarım. Onlara ben bakarım. Otlaktan koyunlarımla döndüğümde, koyunları sağar, ve yavrularımdan önce anne - babama süt içirir, onları beslerdim. Bir gün geç kaldım, karanlık bastıktan sonra ancak gelebildim ve anne-babamı uyumuş olarak buldum. Yine her zamanki gibi, koyunlarımı sağdım ve çocuklarım açlıktan bağıştıkları halde, anne - babamdan önce onları beslemeyi, onlara süt içirmeyi münasip bulmadım. Anne - babamı da uyandırmaya kıyamadığım için, sabaha kadar başları ucunda, onları beslemeye hazır vaziyette ayakta bekledim. Eğer bu amelim indinde kabul olunup rızanı kazanmışsa, göğü görece kadar olsun, önümüzü açiver, Ey Allah'ım, dedi. Allahü Teâlâ da kayayı biraz kaldırmak suretiyle bir miktar açtı ve gökyüzünü gördüler.

İkincisi : Ey Allah'ım! Bir amcam kızı vardı. Onu, bir erkek, kadını nasıl severse öyle aşırı bir sevgi ile seviyordum. Bir gün kendisi ile cinsi münasebette bulunmayı arzu ettim. Kanmadı; yüz dinar getirmediğe olmaz, dedi. Bu parayı biriktirinceye kadar çalıştım ve gayri meşrû münasebette bulunmak üzere tam önüne geçtiğim sırada, amcam kızı: Ey Allah'ın kulu Allah'tan kork ve ancak Allah'ın hakkı olan şer'i nikah ile mühürü aç, dedi. Bunun üzerine derhal vazgeçip kalktım. Eğer bunu

senin rızan için yaptığımı kabul ediyorsan, kapıyı biraz daha aç, dedi.
Allahü Teâlâ da kapıyı biraz daha açtı.

Uçüncüsü ise şöyle dedi: Ey Rabbim, ben bir farak (ölçek adı) pirinç karşılığında birini ücretli olarak çalıştırıyordum. İşini bitirdiğinde hakkımı ver, dedi. Verdim. Almak istemedi, gitti. Ben de o pirinci ekmeye devam ettim ve ondan elde ettiğim kazanç sonunda çobanları ile birlikte bir inek sürüsü temin edinceye kadar eke durdum. Alacaklı günün birinde geliverdi ve:

- Allah'tan' kork! dedi.

Ben de kendisine:

- Çobanları ile birlikte duran şu ineklerin yanına git ve onları al, dedim.

- Allah'tan kork! Ve benimle alay etme! dedi.

- Alay etmiyorum, onlar senin, onları al! dedim. Ve aldı.

Ey Allah'ım, eğer bunu senin rızan için yaptığımı kabul ediyorsan, kalan kısmı da aç! diye duâ etti.

Allahü Teâlâ da açtı.

Bir rivâyette: Bunun üzerine çıktılar ve yollarına devam ettiler.

(Buhari, Müslim, Nesei)

www.bilgiler.org